

JÉZUS MEGGYÓGYÍT - A vakon született meggyógyítása
2.Királyok 5,1-15 : Apostolok Cselekedetei 3,1-10 : János 9,1-7:39-41

János 9,1-7:39-41

¹ Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. ² Tanítványai megkérdezték tőle: "Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?" ³ Jézus így válaszolt: "Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei. ⁴ Nekünk - amíg nappal van - annak a cselekedeteit kell végezni, aki elküldött engem. Mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. ⁵ Amíg a világban vagyok, a világ világossága vagyok." ⁶ Ezt mondta, és a földre köpött, sarat csinált a nyállal, és rákenete a sarat a vakon született ember szemére, ⁷ majd így szólt hozzá: "Menj el, mosakodj meg a Siloám-tavában" - ami azt jelenti: küldött. Az pedig elment, megmosakodott, és már látott, amikor visszatért.

³⁹ Jézus pedig ezt mondta: "Én ítéletre jöttem e világra, hogy akik nem látnak, lássanak, és akik látnak, vakká legyenek." ⁴⁰ Meghallották ezt azok a farizeusok, akik a közelében voltak, és ezt kérdezték tőle: "Talán mi is vakok vagyunk?" ⁴¹ Jézus ezt mondta nekik: "Ha vakok volnátok, nem lenne bűnötök, mivel azonban most azt mondjátok: látunk, megmarad a bűnötök."

Johannes 9,1-9:39-41

¹ Tien sivussa Jeesus näki miehen, joka oli syntymästään saakka ollut sokea. ² Opetuslapset kysyivät häneltä: "Rabbi, kuka on tehnyt sen synnin, jonka vuoksi hän on syntynyt sokeana? Hän itsekö vai hänen vanhempansa?" ³ Jeesus vastasi: "Ei hän eivätkä hänen vanhempansa. Niin on tapahtunut, jotta Jumalan teot tulisivat hänessä julki. ⁴ Nyt, kun vielä on päivää, meidän on tehtävä niitä tekoja, joita lähettäjäni meiltä odottaa. Tulee yö, eikä silloin kukaan kykene tekemään työtä. ⁵ Niin kauan kuin olen maailmassa, minä olen maailman valo." ⁶ Näin sanottuaan Jeesus sylkäisi maahan, teki syljestä tahnaa, sivali sitä miehen silmiin ⁷ ja sanoi: "Mene Siloan altaalle ja peseydy." -- Altaan nimi merkitsee: lähetetty. -- Mies meni, peseytyi ja palasi näkevänsä.

³⁹ Jeesus sanoi: "Minä olen tullut tähän maailmaan pannakseni toimeen tuomion: sokeat saavat näkönsä ja näkevästä tulee sokeita." ⁴⁰ Muutamat fariseukset, jotka olivat siinä lähellä, kysyivät tämän kuullessaan: "Et kai tarkoita, että mekin olemme sokeita?" ⁴¹ Jeesus vastasi: "Jos olisitte sokeita, teitä ei syytettäisi synnistä, mutta te väitätte näkevänsä, ja sen tähden synti pysyy teissä."

Kegyelem néktek és békesség Istentől a mi Atyánktól és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól!
 Ámen.

Ünneplő Gyülekezet!
 Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Isten hozzánk szóló igéjében menthetetlen nyomorultak, Isten szabadító csodáját sóvárogva váró, sőt már a csoda halvány reménységétől is megfosztott, sorsukba belefásult emberek kerülnek a látóterünkbe.

Bélpoklos, leprás győzelmeiért tisztelt hadseregparancsnok Naamán.

Születése óta sánta ember, aki nem egyszerűen csak szépséghibásan közlekedett „sántikált, vagy bicegett”. Önállóan járni sem tudott. „Többen támogatva vitték” és nap, mint nap letették a templom kapujába, hogy alamizsnát kéregessen az arra járóktól.

Az evangélium egy **vakon született, világtalan embert** látat, akit a templomból kiüldözött Jézus „elmentében” meglátott.

Jézus a jeruzsálemi templomban tartózkodott. Körülötte voltak a tanítványai és az ellenfelei. A tanítványai látva hittek. Az ellenfelek tagadtak, ellentmondtak, kötözködtek. A Jézust elutasító hitetlenség – a lelki, hitbeli vakság - heves indulathullámokat korbácsol.

Jézus ellenfelei köveket ragadtak. A hitetlenség különös vakság. Néz, de nem lát. Lát, de nem ismer. Jézusra az őrhelyen állók rásütötték a bélyeget: ördög van benne! Így lett Jézus üldözött ellenséggé, akit azonnal meg kell kövezni. Jézus azonban elrejtőzött és kiment a templomból. Ugyanis még nem érkezett el szabadító és engesztelő áldozatának – a kereszthalálának - órája.

Beszédes az evangélista beszámolója.

Jézus meglátta a vakot. A tanítványoknak is minden bizonnyal feltűnt ez a mozzanat.

Ez a „meglátás” az isteni helyzet. Ettől kezdve a kődobálók kikerülnek az evangélium látóteréből. Jézus megállt. Köréje gyűltek a tanítványai, akik látták és akiket mélyen megérintett az a pillantás, ahogyan Jézus meglátta a vakon született, útjába került embert.

Azonnal elindultak a gondolatok.

Megtudjuk, hogyan néztek egy vakon születettre a bibliai korban. A fogyatékossgot, a gyógyíthatatlan betegség kialakulását a vétkekkel hozták kapcsolatba. Még bonyolultabb a helyzet a vaknak született ember esetében. Ilyenkor az okoskodás a szülőket és a korábbi nemzedékeket is gyanúba keverte. A tanítványok ebből a kultúrából és vallásosságból érkezve mondták ki a kérdésüket.

Ki vétkezett?

Jézus egészen más úton közeledett a fogyatékos emberhez.

Az élet felől érkezve cél az élet rendbetétele és szabadítása. A vétkek felől érkezve sokszor elég a vétkező megtalálása, a betegség, vagy szerencsétlenség okának néven nevezése. Amikor ezek megvannak, részünkről elintézt az ügy. Kisiklott a gyerek élete. Kimondjuk, hogy vétkeztek, mulasztottak, vagy hibáztak a szülők. Elromlott a házasság. Megállapítjuk, hogy ki a hibás. Nehéz helyzetbe került egy-egy ország. Elővesszük a válság szótárat. Ilyen a világ.

Jézus mindig az élet felől közeledik. Ebből következik, hogy Jézus sokszor egészen másként látja a helyzetünket és az életkilátásainkat. Jézus nem arra kíváncsi, hogy ki vétkezett. Jézus nem bűnbakot keres. **Jézus a testté lett Ige, Isten életre szabadítását végzi.**

Így cselekszik, amikor gyógyít, amikor bűnbocsánatot ad, amikor a halálból, a pokol nyomorúságából, a kilátástalanság veréből kiemel, amikor a reménytelenség sötétségében felragyog a világ Világossága.

A leprás Naamánnak a sok csatában győztes hadvezérnek önmagával kellett a legnehezebb csatát megvívni. Azt még elfogadta, hogy Isten küldöttét – Elizeust – felkeresse, de hogy szolgálai által tolmácsolt parancsára, hétszer mártózzon meg a Jordán folyó vizében kemény próbatétel volt. Tiltakozott is ellene. Inkább Damaszkusz folyóit választotta volna, de meg kellett értenie, hogy nem a víz, nem a tudomány, nem a módszer gyógyít, hanem az Isten küldöttéhez járuló és az Isten küldöttének szavában tökéletesen megbízó hit.

A tudomány és a hit nem ellenségek. Ma már esély van a lepra megelőzésére és gyógyítására.

Az olimpián az élsportolók között 400 méteres futásban indult a múltabakon futó dél afrikai atléta.

Az apostoli korban ő is csupán alamizsna gyűjtögetésből tengődhetett volna. Biotechnológiai kutatások és kísérletek folynak, hogyan lehet az ember fizikai, szellemi képességeinek kapacitását megnövelni, rossz tulajdonságokat kiiktatni, az öröklődő betegségeket hordozó géneket kikapcsolni és eltüntetni, vagy az öregedés folyamatát lelassítani. A kérdés, hogy hol van az a határ, amikor az Isten azt mondja: Eddig jöhettek és tovább már nem! Sokakat elbűvöl és megtéveszt ez a tudás. Ennek következtében a hitet – Isten Küldöttét – kidobják az életükből és a látóterükből. Hit nélkül – Isten Küldötte nélkül – menthetetlenek vagyunk! Isten kezében van az életünk. Ő ad szabadulást. Ő ad megtisztulást. Ő adja az élet esélyét.

Egy biztos, hogy Jézus Krisztusra – aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz – amíg világ a világ és amíg élet van a földön, itt Finnországban és nálunk Magyarországon is szükségünk van és lesz! Bármilyen irányba is mozdul el a tudás, az ismeret, az életszínvonal Jézus -az Isten Küldötte - kikerülhetetlen.

Jézus azt mondja: tart a nappal és a nappal gyermekei vagyunk. A nappal azt jelenti, hogy Jézus él, velünk van és munkálkodik.

Az éjszaka pedig az, amikor senki sem - Jézus sem (!) - munkálkodik. De amíg Jézus a világban van, Jézus a világ világossága! Jézus személye az irgalmasság garanciája!

Jézus a földre köpött és a földön talált porral összekeverte. Az evangélista néven nevezi az eredményt: Ez a sár. Nem krém. Nem kenőcs. Nem gyógyszer. Nem csodaszer. Nem szent kenet. Egyszerű sár. Ezt kente a vak szemére, vagy szemhéjára. Nem tett mást, mint láthatóvá tette a nyomorúságát. Látható lett a fogyatékossg, mint az életet fogyatékossgá tevő tisztátalanság. Így küldte el a Siloám-tavához. Mosakodj meg! **A Siloám jelentése: Küldött.** Menj el a küldöthöz! Mosakodj meg

benne! Merülj alá benne! Az elment, megmosakodott és mire visszatért látott.

Vannak biblikus megoldások, amelyek a keresztségre utalnak. A keresztségben az óemberünk vízbefojtásáról is szó van. Az óember hordozza magában a betegségeit, a vétkek következményét, a halálra ítélséget. A természetben az erdő vadjai – szarvasok, medvék – a bundájukban élősködőktől a vízbe mártózva szabadulnak meg. Vízbe fojtják a vérüket szívókat, az életüket megkeserítőket. Itt Isten Küldötte – a Siloám-tava, mint Krisztus előképe – nemcsak a vak szemére kent sarat mosta le, hanem a vakság fogatékosságát és tisztátalanságát is feloldotta.

Menj el az Isten küldöttéhez! - halljuk a hozzánk és nekünk szóló evangéliumot. **Ez a küldött az értünk kereszthalált halt, a betegségeinket és vakságunkat magára vevő, élő Jézus Krisztus.** Hozzá menni. Benne alámerülni és megtisztulni. Jézusból az élő víz folyama árad. Jézus vére megtisztít minden tisztátalanságból. Keresztség és úrvacsora. Jézusban van a szabadulás. Jézusban van gyógyulás.

Így gondoljunk az apostoli korra, amikor Péter és János a templomba menve találkoztak a sántával, aki eléjük tartotta a markát. Nem alamizsnát kapott, hanem Jézus Krisztussal – a Küldöttel, a nappal Szabadítójával – találkozhatott. Jézussal került közösségbe és benne minden nyomorúsága feloldódott. Megerősödött a lába és a bokája, felugrott, talpra állt és járt. Nem kiszaladt a világból, hanem beszaladt a templomba és dicsérte az Istent. Minden egészséges léptével hirdette, hogy tart a nappal – Jézus munkálkodik az életért, az örök életünkért!

A nappal gyermekei vagyunk! Jézus a világ világossága ragyog és munkálkodik az életünkért. Nézzünk őszintén szembe a hitetlenség tisztátalanságával, amely újra és újra eltakarja a tiszta látásunkat, sőt még meg is vakíthat. A hitetlenség mint poklosság, mint vakság és homály mindnyájunkban munkálkodik. Ezért van szükségünk az Isten Küldöttére – Jézusra – akiben van tisztulás, van szabadulás, van gyógyulás, aki - amíg nappal van - fáradhatatlanul munkálkodik, hogy el ne vesszünk, hanem megmaradjunk a hitben, a gyülekezet közösségében, az örök életre! Használjuk ki a nappal esélyét, hogy ha eljön az éjszaka ne kelljen félnünk, az elveszettségünk miatt keseregünk, az elszalasztott lehetőség miatt őrlődnünk!

Ámen